

Rauw/Rouw

Patrick Wouters

Rauw/Rouw

Senang producties | Brave New Books

Rauw/Rouw is het opzichzelfstaande vervolg op Vlucht in de werkelijkheid uit 2022.

Rauw/Rouw

© 2024 Patrick Wouters, Senang producties

Vormgeving omslag en auteursfoto: Julian Wouters

Omslagfoto: Magelang, Gunung Andong, Patrick Wouters

Manuscriptbegeleiding en redactie: WareWoordenWereld

Eerste uitgave november 2024

Senang producties | Brave New Books

ISBN: 9789464925890

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Voor Scott

*'Life is what happens to you
while you're busy making other plans.'*

John Lennon, 'Beautiful Boy (darling boy)'

© Lenono Music

Dit is een fictief werk. Namen, plaatsen, gebeurtenissen en incidenten zijn het product van de verbeelding van de auteur. Elke gelijkenis met bestaande personen, levend of dood, en bestaande gebeurtenissen is puur toeval.

‘Ja hoor, pap!’

Inhoud

I

Rouw 9

Rouwkamer - Uitvaart - Extase - Rumah Saya - Mooie dag -
Verhuisdoos - For old times' sake - Love hurts -
Dodenakkers - Social media - Loft - Yes - Sunshine -
Het jade cameo - Awakenings - Spoorloos

II

Er komt een tijd: het verhaal van Robin 29

Intro: Comes a time - Afstandskind - Een vage doos -
New York State of mind - Central Park West - Liberty
Enlightening the World - La Fortuna - We took our souls and
we flew away - The first time - Leaving New York, never easy -
Terug naar de kust - Den Haag - Indo en muzikant - Doorzon -
Showroom - Summer of 1980 - Wie steeds op de wind let -
Maandag 8 december 1980 - Kerst 1980 -
Love the one you're with - Fist of fury - Godsgeschenk -
Couch surfing - Wat voor weer zal het zijn in Den Haag -
God only knows - Unconditional love

III

Hoarder's heaven 75

Breaking Bad

IV

Rauw 81

Vlucht in de werkelijkheid - Switi Sranan - Mijn vader -
Dobru - Wan Pipel - 25 februari 1980 - Fort Zeelandia -
Dapper - Dr. J.F. Nassylaan - Mooie dag - Verdraagzaamheid -
Bosje Brug - Menimi - Droomvlucht

V

De veertigste dag 103

Over de doden niets dan goeds - Don't push the river, it
flows by itself

VI

Now and then 117

Magelang - Surabaya – Slotakkoord

Woordenlijst 131

Dankwoord 133

I
Rouw

Rouwkamer

‘Wat moest die hoer van je?’

Mijn mobiel valt uit mijn handen.

‘Kwaad geweten, Ralph?’

Ik draai me om naar Els. Ook al zijn we langer gescheiden dan getrouwd, wanneer Els jaloers en onzeker is, is ze dat goed ook, al glimlacht ze erbij. Ze stond erop met ons mee te gaan naar het condoleancebezoek. Els staart naar de gesloten kist met daarop het portret van Erik dat ik een jaar voor zijn dood maakte. In de koffiekamer laat ik haar achter bij Evy, Lisa en Jimmy.

Mijn ogen zoeken opnieuw Eriks oudste zus, mijn eerste verkering. De tijd heeft geen vat op Priscilla gehad. Haar zoen op mijn mond is onverwacht geil. Ik druk haar automatisch tegen mij aan.

‘We hebben Erik zelf afgelegd in Suriname, Ralph, wat een land is me dat. Ik snap niet wat Erik daarmee had.’ De mededeling komt net zo uit de lucht vallen als haar hartstochtelijke zoen. Mijn pik wordt slap.

Rouwkamer 3 is leeg. Ik heb in mijn leven op de gekste plekken seks gehad, maar nooit in een rouwkamer. En dat in de nabijheid van mijn dode vriend.

‘I’m so fucked up and horny.’ Priscilla drukt zich net als in onze jeugd graag in het Engels uit terwijl ze mijn lid in haar warme mond stopt. De spanning van de afgelopen dagen ontlaadt zich genadeloos. Zo afstandelijk als Priscilla was in onze jeugd, kattig en onbereikbaar tegelijk, zo hemels dichtbij is ze nu: een heerlijke rouwroes.

Uitvaart

‘Gefeliciteerd. Gefeliciteerd. Gefeliciteerd.’ Els is dusdanig van slag dat ze niet door heeft wat ze uitkraamt als we familie en vrienden van Erik bij de borrel condoleren. Ik laat haar begaan, maar bij de vierde felicitatie vindt Priscilla het welletjes en komt ze tussenbeide. ‘Ralph, dit is mijn man, Arthur.’

Een foeilelijke, zwetende kerel staat erbij of hij uitvaartondernemer is in zijn gekreukte, veel te grote zwarte pak.

‘Arthur! Ha. Ik ben één van je voorgangers, Ralph. Aangenaam kennis te maken. Gecondoleerd.’ Ik heb moeite hem recht in de ogen aan te kijken. Zijn slappe hand is nat.

‘Gauw bijpraten, Ralph?!’ Priscilla kijkt me aan. Ze draagt een te kort zwart mantelpakje dat de aandacht afleidt van het verdriet dat de ruimte vult.

Haar nummer brandt in mijn broekzak. Ik knik, stamel een bevestiging en stap af op Eriks weduwe. ‘Maria, lieverd.’

Ze omhelst me langer dan ik wil. ‘Ik bel je volgende week, ja?’ Mijn kus op haar mond brengt haar in verwarring. Ik ben sowieso van mijn apropos. Na die van mijn vader is dit de tweede uitvaart die me bij de strot grijpt en verdooft.

Evy, Lisa en Jimmy kijken met verveelde blikken rond. We knikken naar elkaar. Het etentje met Eriks familie skippen we. Pas bij het verlaten van de begraafplaats dringt tot me door dat Eriks moeder vandaag de grote afwezige is.

Thuis bedrijf ik met Evy de liefde alsof mijn leven ervan afhangt: afscheidsseks.

Extase

‘Waarom ben je eigenlijk gescheiden van Els, Ralph?’

Priscilla krijgt het weer voor elkaar terwijl ik lik aan haar clitje en natte schaamlippen waarin een piercing zit. Met coke of XTC: praten doet ze honderduit en vragenstellen is een tweede natuur. Mijn duimen strelen tegelijkertijd haar keiharde tepels: dan weer zacht, dan weer hard. Ik verlies oogcontact en stop.

‘Tja, moord is verboden, toch?’ Met volle mond praten doe je als Indische jongen niet. Ze proest het uit en vingert zichzelf klaar, terwijl ze draait met haar ogen. Ik weet waar ze om vraagt en wat ze meer dan ooit nodig heeft. Net als ik. Sinds de dood van Erik zijn we closer dan we als zeventienjarigen waren. De rabiaat rukkende puber van weleer is nu haar seksuele uitlaadklep geworden.

‘Your place or mine?’ Onze appjes eindigen standaard met het gifje van onze dansende avatars. Eriks dood brengt ons weer samen en we zijn niet van plan elkaar gauw los te laten. Mijn relatie met Evy is ongedefinieerd. We zien elkaar nog wel, maar wonen al jaren apart van elkaar. We groeien naar het uit elkaar groeien toe.

Arthur gaat kopje onder in zijn werk als veredelde handelsreiziger en het boeit hem totaal niet wat zijn vrouw uitspookt. Zelfs als ze in alle openheid, met oog voor detail, vertelt wat ze doet. Als dit rouwen is, dan mag deze tijd eeuwig duren.

Priscilla neemt een hijsje van haar joint. Ze heeft een flinke voorraad voorgedraaide sativa joints van The Happy Smile. De blowboot aan de Haagse Verheeskade is haar favoriete coffeeshop. Ik versnijdt mijn voorraadje cocaine op een snuifbord dat ze mij cadeau heeft gedaan. De gouden razor

blade past bij ons ritueel: mindful snuiven. De verloren jaren zijn in no time ingehaald met onze 'theeceremonie' of C-ceremonie. Ik wil haar niet meer kwijt.

'Weet je moeder van Eriks dood?' Eindelijk stel ik de vraag die ik niet langer kan uitstellen. Mijn beste vriend is per slot van rekening drie maanden geleden begraven.

Priscilla draait zich op haar linkerzij en streelt mijn bezwete rug. Ze knarst met haar tanden. 'Mama is tussen wal en schip gevallen. Van wachtlijst naar wachtlijst. We hebben het niet goed aangepakt. Als gezin, zeg maar. Door de jaren heen. Uiteindelijk heeft ze wel de benodigde indicatie gekregen. Laat weliswaar. Erik kon het er niet bij hebben. Hij kwam nog maar zelden bij haar langs. Hij had meer oog voor tante Non dan voor zijn eigen moeder.' Priscilla haalt onverschillig haar schouders op.

Het onderwerp moeder was bij Erik de laatste jaren van zijn leven niet aan te snijden. Ik ben daarentegen erg op zijn moeder gesteld.

'Natuurlijk hebben we het haar verteld, maar ze reageert zoals ze al jaren reageert: gevoelloos. Geen emotie te bespeuren en geen land mee te bezeilen.'

'Ik wil haar ontmoeten.'

Priscilla spert haar ogen open en komt vlug overeind. Van wap naar nuchter in één seconde.

Op Koningsdag rijden we naar het verzorgingshuis in Breda. De hele weg ernaartoe zwijgen we.

Rumah Saya

Tranen lopen over de wangen van Eriks moeder, terwijl ik haar broze handen vasthou en streef.

Priscilla valt steil achterover. 'Mam?! Wat doe je nou?'